

Zaterdag

🕒 7 min.

Geachte redactie

Niet weten

Destijds op de savanne was onze aangeboren nieuwsgierigheid een overlevingsmechanisme. Waar zit de kudde en waar zijn de bessen. Diepgeworteld in ons brein is deze nieuwsgierigheid nu ons grootste struikelblok. Alles is nieuw en interessant, maar er is geen natuurlijke rem of filter in ons brein. Te veel informatie, die je na een dag bijna helemaal bent vergeten.

Ik haak tegenwoordig vaak af bij artikelen en columns. Ik stop ruim voor de laatste zin. Ik wil dat allemaal niet meer weten. Al die lees- en luistertijd spenderen aan ego's van hier tot aan de maan. Noem het bewuste onwetendheid. Ik ben mij niet bewust van hetgeen ik niet weet. Ik ben mij er wel van bewust dat ik veel zaken niet hoeft te weten.

Echt een fijn gevoel. Belangrijke informatie vindt jou toch wel, daar zorgen tegenwoordig de algoritmes voor. Ik ken echter geen algoritme dat geen informatie geeft. Of dat zegt: ga buiten spelen, bel je ouders eens, pak een terrasje. Vijf minuten praten met een mens geeft nog altijd meer informatie dan vijf uur online. Dat was al zo destijds op de savanne.

Guus Pijpers

Riethoven

Russen

'Een willig instrument van het Kremlin', noemt Tommy Wieringa Thomas Erdbrink, omdat die aandacht vraagt voor het lot van Russische soldaten in de oorlog met Oekraïne (Ten eerste, 9/4) . 'Onbedoeld onnozel' of 'bedoeld kwaadaardig', volgens Wieringa. Terwijl het punt dat Erdbrink probeert te maken erop neerkomt dat de slachtoffers aan de Russische zijde van het oorlogsfront ook mensen zijn.

Inderdaad, in een door het kwaadaardige Russische regime begonnen oorlog. Maar dat laat onverlet dat ook de Russische doden en gewonden mensen zijn. Daar oog voor hebben doet Wieringa af als 'een handige manoeuvre: in de grijs-tinten gaat het morele onderscheid verloren'.

Op zijn beurt laat hij daarmee onbedoeld zien dat wie oorlog voert, de tegenstanders ontmenselijkt door ze eenduidig te kwalificeren als 'fout'. Treurig genoeg heeft zijn terechte solidariteit met de Oekraïners Wieringa blind gemaakt voor het leed van de Russische oorlogsslachtoffers en hun geliefden.

Michiel Bussink

Lettele

Kleuters

Het gebeurt zo vaak! De corrupte, agressieve wereldleiders worden vergeleken met kleuters. Hoe is dit toch mogelijk? Waarom? Stop daar eens mee!

Jarenlang was ik kleuterleidster en hoofd van een kleuterschool. Het was mijn lust en mijn leven om met deze kindjes te werken. Kleuters zijn zo ontvankelijk voor het leren van nieuwe vaardigheden en sociale activiteiten, kennen geen discriminatie, verwonderen zich elke dag en zijn gericht op vredelievendheid. Kleuters zijn veel slimmer en gevoeliger dan u denkt.

Carien Neggers

Oisterwijk

Ouders

Ik lees de verontwaardigde ingezonden brief van Jeroen Riemeijer over preventie en nazorg voor geradicaliseerde jongeren (Geachte redactie, 9/4). Hij vindt dat de ouders moeten worden aangesproken, dat zij een verantwoordelijkheid tot opvoeden hebben.

Ik vraag me af of Riemeijer zelf ervaring met kinderen heeft? Want opvoeden is soms heel lastig en vraagt tijd en aandacht en persoonlijke ontwikkeling. Tijd die de maatschappij ouders soms of vaak niet gunt of geeft.

In het verleden ben ik pleegouder geweest. Tegenwoordig werk ik als vrijwilliger af en toe bij de opvang voor daklozen. Veel daklozen hebben een traumatiserende jeugd gehad. In beide situaties is het overduidelijk te zien dat er een verschil is tussen wat ouders willen voor hun kinderen en wat ze kunnen.

Ze kunnen heel veel van hun kinderen houden en desondanks die liefde niet vormgeven op een manier die het kind ondersteunt en veiligheid geeft. Juist daarom is het relevant dat de maatschappij haar verantwoordelijkheid neemt voor deze kinderen, om erger te voorkomen.

Er is geen opleiding voor het ouderschap, dus mensen die een kind krijgen moeten dat in de huidige maatschappij allemaal zelf uitzoeken, met vallen en opstaan, vaak terugvallend op het voorbeeld van hun eigen ouders. Als dat niet al te best was, dan kun je meestal ook niet veel verwachten, tenzij je, als maatschappij, ervoor kiest om ouders te ondersteunen in het opvoeden of hun kinderen helpt als ze tussen wal en schip dreigen te vallen.

Echt iedereen heeft er baat bij als dit gebeurt.

Simone Kamp

Antwerpen (België)

Logeren bij Trump

'Laten we daarom ons best doen om te zorgen dat onze wereld een leefbare plek blijft waarin niemand alleen staat en waarin de sterken oog hebben voor wie kwetsbaar is of bang, eenzaam of onzeker.' Zie daar een fragment uit de kersttoespraak van koning Willem-Alexander van vorig jaar.

Practice as you preach, zou ik tegen de koning willen zeggen. Ga niet logeren bij iemand die lak heeft aan datgene waar hij voor staat. Gaza, Libanon en Iran, platgebombardeerd met raketten en bommen van zijn gastheer. Gaat Willem-Alexander toch, dan maakt hij zichzelf en de monarchie volstrekt ongeloofwaardig.

Jules Bos

Tilburg

Nieuwkomers

Een bezoek aan het nieuwe Fenix-museum in Rotterdam zou voor al die zeurpieten over immigranten een eye-opener kunnen zijn. Hier kun je zien hoe het in Rotterdam eeuwenlang een komen en gaan van mensen is geweest. Asielzoekers én gelukzoekers, zoals de Europeanen die uitzwermden over de wereldzeeën. Maar ook lang voordat Rotterdam een wereldhaven was, waren er volkeren die ons land overspoelden. Om er een paar te noemen: Romeinen, Noormannen, en dan was er ook nog een Grote Volksverhuizing.

Daar waar volkeren elkaar ontmoeten, vindt vermenging plaats. Wij kunnen er dus van uitgaan dat we allemaal, ja allemaal, een veelsoortige mengeling van genen in ons hebben. Dus, mensen, stop met zeuren. Bedenk dat onze voorouders er destijds ook in mochten.

Geef nieuwkomers de ruimte om te wennen. De eerste generatie heeft het moeilijk, maar hun kinderen en kleinkinderen zullen hun plaats vinden in onze maatschappij, zoals dat onze voorouders destijds ook is gelukt.

Willy van der Putten

Amersfoort

Paspoort

Via Takecarebnb logeerde de uit Jemen afkomstige Mohammed enkele maanden bij mij. Bij zijn aankomst gaf ik hem een rondleiding door mijn huis en toonde hem ook de 'messy drawer', de la die we allemaal hebben met paperclips, elastiekjes en muntgeld. Ik schoof de la dicht toen hij vroeg 'm opnieuw te openen.

'Is that your passport in there?', vroeg hij. Hoorde ik naast verbazing irritatie? Ik bevestigde dat en Mohammed sprak zijn verbazing erover uit dat ik dat belangrijke document achteloos bewaarde. Het hoorde in een kluis.

We zijn ruim vier jaar verder en onlangs woonde ik de gelegenheid bij waarop Mohammed het document kreeg waarin zijn Nederlanderschap werd bevestigd. De ambtenaar feliciteerde de aanwezigen en benadrukte dat Nederland trots moest zijn dat vluchtelingen hier een veilige haven vinden. Als manager bij een IT-bedrijf betaalt Mohammed inmiddels meer inkomstenbelasting dan ik.

'Op dit document heb ik 2.758 dagen gewacht', zei hij na de ceremonie. Met het bewijs van Nederlanderschap kreeg hij zijn paspoort. De wereld gaat letterlijk open. 'Has the passport found its place in the kitchen drawer?', vroeg ik. 'It has its own bed, sleeping right next to me!', antwoordde hij.

Robert Zaal

Broek in Waterland

Verkeersslachtoffers

En weer gaan de cijfers eenzijdig over het slachtoffer. Ik zou weleens een overzicht willen zien met het aantal auto's dat betrokken is bij dodelijke ongelukken. En of de fietser dan nog steeds bovenaan staat? De olifant in de kamer wordt weer niet genoemd. En dan straks weer de discussie of het slachtoffer geen helm had moeten dragen?

John Sitters

Amersfoort

Killing Fields

Wandelend door het fraaie landschap van de Achterhoek stuit ik plots op vier grote gele percelen landbouwgrond. Vier percelen die worden voorbereid voor de komende maisteelt. Voorbereid door middel van het wegsputten van het gras dat er groeit met glyfosaat. En ik realiseer me dan weer dat dit de 'killing fields' van Nederland zijn. Killing voor het groen dat er staat, maar ook voor het bodemleven, de biodiversiteit en voor de gezondheid van de omwonenden. Zo zijn deze boeren, mét hun organisaties LTO, Farmers Defence Force, BBB en alle anderen de Rode Khmer van alles wat leeft in ons toch fraaie landje.

Paul Smit

Epse